

anvendes paa Dampfærgehavnene saavel i Korsør som Nyborg Havn. Noget nøiagtigt og fuldstændigt Overflag ser jeg mig ikke istand til at gjøre i saa Henseende; jeg er nødt til at støtte mig til de Data, som foreligge fra Kommissionens Side; men dersom den Tante, som jeg her har fremsat, maatte finde Tilslutning fra andre Sider, saa vil der sikkert blive truffet Foranstaltning til at tilveiebringe et nøiagtigt Overflag over, hvilke Udgifter en saadan Plan vilde medføre.

Naar jeg fremdeles ser paa nærværende Lovforslag, da fremtræder dette jo i en Skikkelse, der er temmelig forskjellig fra det Lovforslag, der forelaa for 6 Aar siden. Dette er en naturlig Følge af, at Staten nu eier Banerne paa begge Sider af Beltet, og i Forbindelse dermed staar en Bestemmelse, som fandtes i det tidligere Lovforslag, men som ikke findes i dette Lovforslag, den nemlig, at de Bestemmelser, som findes i Loven af 26de Mai 1868 om Erstatning til Statskassen af Halvdelen af Expropriationsudgifterne ved Jernbane- og Havnearbejder i Fyn og Sjælland, ogsaa finde Anvendelse paa de her omhandlede Anlæg. Jeg betragter det som heldigt, at man nu endelig faar en Jernbane- og Dampskibslov, hvorved man kommer bort fra disse Bestemmelser, idet jeg antager, at Fyn og Sjælland i det Hele have ydet Nok til de almindelige Anlæg under denne Form. Noget Andet er, hvor der er Tale om Anlæg af en mere lokal Natur, thi da maa det selvfølgelig tages under Overveelse, hvorledes der vil være at forholde i hvert enkelt Tilfælde. Ved Siden af disse betydelige Afvigelser fra det tidligere Lovforslag skal jeg endnu fremdrage et Punkt, hvori det nærværende Lovforslag ogsaa afviger fra det tidligere. Det tidligere Lovforslag indeholdt en § 4, hvori der stod: „For Benyttelsen af Anlægsstederne for Dampfærgerne ved Korsør og Nyborg erlægges ingen Skibs- eller Vareafgifter“. I det nærværende Lovforslag findes der ikke nogen tilsvarende Bestemmelse, og det synes altsaa at være den høitærede Ministers Mening, at der skal erlægges de sædvanlige Havneargister paa forskjellig Maade for Benyttelsen af Dampfærgehavnene ved Korsør og Nyborg, uagtet det er Staten selv, der anlægger dem. Jeg henleber Opmærksomheden herpaa; men da jeg ikke finder nogen Motivering af denne Foranstaltning, skal jeg tilbageholde de Bemærkninger, som jeg kunde have at gjøre i saa Henseende, indtil jeg har hørt, hvorfor den høitærede Minister har ubeladt de omhandlede Bestemmelser.

Bossen: De forskjellige Projekter, som have været fremfattede overfor Spørgsmaalet om en Dampfærgeforbindelse over Storebelt, skal jeg ikke nærmere komme ind paa, idet de nærmest ville

egne sig til Behandling i Udvalg, og der forudsættes jo en betydelig Mængde tekniske Kundskaber for, at man derom kan danne sig en endelig Dom; men der er et Spørgsmaal, som det forekommer mig rigtigst at faae oplyst allerede ved denne Behandling af Sagen, og det er, hvorledes Forholdet vil blive mellem den foreslaaede etablerede Dampfærgelinie og den hidtidige Postdampskibsforbindelse. Som bekendt, besøger Dampfærgerne over Lillebelt saavel Gods- som Persontrafikken, og paa en saa kort Strækning som over Lillebelt er dette jo ogsaa fuldkommen tilfredsstillende, forsaavidt ikke Veir og Vind i enkelte Tilfælde lægge Hindring iveien, i hvilke Tilfælde Trafikken jo maa besørjes paa anden Maade. Ved Storebelt ville imidlertid Forholdene vistnok stille sig endel forskjelligt, og det fremgaar ikke klart af Lovforslaget, hvorledes man har tænkt sig Forholdet i den Henseende ordnet. Der er ikke, forsaavidt jeg har lagt Mærke til, omtalt Noget om Postdampskibsforbindelsen, og forsaavidt kunde man antage, at denne ved Lovforslaget vil lades uberørt og altsaa vedblive at gaa sin Gang som hidtil. Jeg tror imidlertid, at det vil være af Interesse at faae dette Spørgsmaal udtrykkelig besvaret, idet der jo vistnok kan reises Spørgsmaal herom og det fra flere Sider. Dels kan der være adskillig Betænkning ved at overlade Persontrafikken til en Dampfærge i et Farvand som Storebelt; dels har det jo ogsaa sine Betænkninger at have begge Forbindelser etablerede ved Siden af hinanden og altsaa Befostringerne saa meget større. Jeg skal desangaaende ikke foregribe nogen endelig Dom om, hvad man vil foretrække; men jeg ønsker kun at foranledige en Udtalelse af den høitærede Minister om, hvad Hensigten i saa Henseende maatte være. I Forbindelse dermed staar ligeledes det Spørgsmaal, i hvilket Forhold Dampfærgerne og eventuelt Postdampskibene ville komme til at staa til Jernbanebestyrelsen. Jeg antager, at det ligger i Lovforslaget, at Dampfærgerne og Dampfærgeforbindelsen ville komme til at fortære direkte under Jernbanebestyrelsen som et integrerende Led af Jernbaneforbindelsen. Derimod, forsaavidt det er Hensigten at opretholde Postdampskibsforbindelsen, som ikke omtales i Lovforslaget, maa man vel gaa ud fra, at det er Hensigten, at Postdampskibene skulle fortære under samme Autoritet som hidtil, nemlig under Postvæsenet. Dette Spørgsmaal, tror jeg, trænger til Oplysning, og den høitærede Minister kunde maaste besvare strax, hvad der i den Henseende fra Administrationens Side paatænkes. Der blev i det andet Thing gjort en Antydning, som vi ialtfald her have Anledning til at modtage med det størst mulige Forbehold, idet det blev antydet, at dersom Postdampskibene bleve henlagte under Jernbanebestyrelsen, vilde man ogsaa lige overfor en eventuel ny Anskaffelse af Post-